

19. april 1990, Folketingstidende 1989-90, tillæg B, sp. 798:

»Ved den foreslåede ændring præciseres formuleringen af undtagelserne til tavshedspligten for Finanstilsynet. Folketingets adgang til at få fortrolige oplysninger vedrørende danske pengeinstitutter er således betinget af, at procedurerne, som omtalt i den nu foreslåede nr. 10, iværksættes.«

2. Realkreditlovens § 98 blev ved lov nr. 932 af 27. december 1991 affattet på tilsvarende måde som den omtalte bestemmelse i § 50 b i bank- og sparekasseloven.

Justitsministeriet udtalte i en skrivelse af 28. november 1991 i forbindelse med besvarelse af et spørgsmål fra Folketingets Boligudvalg (L 65 – bilag 2) bl.a. følgende om denne bestemmelse:

»Som det følger af bemærkningerne til lovforslaget, vil Folketingets adgang til at få fortrolige oplysninger vedrørende bestemte danske realkreditinstitutter efter forslaget være betinget af, at de særlige procedurer i § 98, stk. 2, nr. 10 og 11, iværksættes.

Den nu foreslåede tavshedspligtsbestemmelse svarer til den bestemmelse om tavshedspligt, som ved lov nr. 306 af 16. maj 1990 blev indsat som § 50 a i lov om banker og sparekasser.

Der henvises i den forbindelse til betænkning afgivet af Folketingets Erhvervsudvalg den 19. april 1990 over forslag til lov om banker og sparekasser m.v. med flere love (L 127 i folketingsssamlingen 1989-90). I bemærkningerne til dette ændringsforslag anføres tilsvarende, at Folketingets adgang til at få fortrolige oplysninger vedrørende danske pengeinstitutter er betinget af, at procedurerne i bestemmelserne iværksættes.

På den baggrund vil forslaget til den ny affattelse af tavshedspligtsbestemmelsen i realkreditlovens § 98 efter Justitsministeriets opfattelse indebære, at Folketinget afskærer sig fra at modtage fortrolige oplysninger om såvel danske som udenlandske realkreditinstitutter, fra Finanstilsynet og boligministeren bortset fra de tilfælde, som udtrykkeligt nævnes i forslaget § 98, stk. 2, nr. 10 og 11.

Det vil efter forslaget ikke være muligt for boligministeren eller Finanstilsynet at videregive konkrete, fortrolige oplysninger vedrørende bestemte realkreditinstitutters for-

hold til Folketingets stående udvalg, herunder Boligudvalget, som det ellers er praksis i forbindelse med besvarelse af spørgsmål fra udvalgene under almindelig del eller i forbindelse med lovændringer.«

3. Lovgivningens almindelige regler om tavshedspligt er ikke til hinder for, at en minister af egen drift, eller f.eks. fordi et folketingsudvalg anmoder om det, videregiver fortrolige oplysninger til folketingsudvalget, når oplysningerne efter ministerens skøn må antages at være af betydning for udvalgets behandling af en sag. Sådant videregivelse bør ske med fremhævelse af oplysningernes fortrolige karakter.

Muligheden for at videregive fortrolige oplysninger til et folketingsudvalg gælder i almindelighed også, selv om oplysningerne er omfattet af særlige tavshedspligtsbestemmelser.

Videregivelse vil imidlertid i princippet være udelukket, hvis tavshedspligtsbestemmelsen efter sit indhold på baggrund af klare motivedtalelser eller lignende giver sikre holdepunkter for, at også Folketinget skal være afskåret fra at modtage fortrolige oplysninger. Et eksempel herpå er bank- og sparekasselovens § 50 b.

Bestemmelsen i bank- og sparekasselovens § 50 b indebærer således en begrænsning i forhold til den almindelige adgang til at videregive fortrolige oplysninger til folketingsudvalg. Industriministeren vil således ikke i almindelighed kunne videregive oplysningerne, som ministeren eller Finanstilsynet er blevet bekendt med gennem tilsynsvirksomheden, om bestemte realkreditinstitutters drifts- og forretningshemmeligheder eller i øvrigt om det enkelte instituts økonomiske forhold.

Bestemmelsen kan dog ikke antages at indeholde et absolut forbud mod videregivelse af sådanne oplysninger til et folketingsudvalg. Er der tale om oplysninger, der er offentligt tilgængelige, f.eks. fordi et pengeinstitut selv har stillet disse til rådighed for pressen eller andre, eller fremgår oplysninger af indleverede og offentliggjorte regnskaber eller andre på tilsvarende måde offentliggjorte oplysninger, vil en minister ikke være afskåret fra at give oplysningerne til Folketinget. Oplysningerne kan i den for-